

BábosHázi Figyelő

2013. január- február

Online kiadás

Aliz, a lány, aki követte a fehér nyuszt

Hová siethet egy nyúl cylinderrel a fején? Ki az az Április Bolondja, és miért uzsonnázik állandóan a Kalapossal meg a vombattal? Hogy nézhet ki egy nevető macska? Miért akar mindenkit lenyakazni egy királynő? Ezeknek, és még számtalan furábbnál furább kérdésnek a nyomába ered Aliz, legújabb mesénk főhőse, akinek történetét *Bartal Kiss Rita* rendező állítja hamarosan bábszínpadra.

Az *Aliz, a lány, aki követte a fehér nyuszt* előadáscímet hallva sokunk eszébe ötlük Lewis Carroll *Alice Csodaországban* című meséje. Mennyire építkezik az eredeti történetből a ti munkátok?

A cselekményét tekintve teljes egészében ezen alapszik, valamint beemeltünk egy-két szereplőt – konkrétan egy hód ikerpárt – a szerző későbbi munkájából, a logikusabb világot bemutató *Alice Tükkörországban* című meseregényből is.

Mindkét mesében hangsúlyos a verbális gondolkodás, mely szöveggént olvasva izgalmas ugyan, de színpadon megjelenve kevésbé hatásos. A regény összefoglalását szem előtt tartva ezért arra törekedtünk *Végh Ildikó* dramaturggal, hogy a mese játékos, humoros, akciódús jeleneteit írjuk bábszínpadra, melyek kellően le tudják kötni a gyerekek figyelmét anélkül, hogy közben meghazudtolnánk az eredeti történetet.

Mi fogott meg a mesében?

Gyerekkoromban találkoztam először Aliz történetével. Akkor inkább az egyes szereplők és a jelenetek furcsasága fogott meg, mintsem a konkrét történet, felnőttként tudtam csak egészként értelmezni. A groteszk, szürreális világa mindig is vonzott, amely bábszínpadon – a műfaj sajátosságai okán – érdekesen és sokszínűen megmutatható. Elsősorban ezért vállalkoztam arra, hogy megrendezzem.

A mesének számos feldolgozása született sokféle műfajban. Ez előny vagy hátrány?

A mi bábéledésünk alapötlete a tervezővel *Grosschmid Erikkel* való közös beszélgetésünkből született. Egyáltalán nem befolyásolt az, hogy korábban milyen feldolgozások születtek. Mindegyik adaptáció alkotója a saját világlátását tette hozzá, és ettől mindegyik más.

A meseregény különlegességét bizonyítja egyébként, hogy ilyen töretlen hatással bír még napjainkban is. A különböző művészeti ágak mellett a természettudományt is megihlette. Bizonyos jelenségek a mese egy-egy szereplőjéről kapták a nevüket.

Ahogy a mű maga, a szerző személye sem mindennapi. Kevesen tudják például, hogy *Lewis Carroll* eredeti foglalkozását tekintve matematikus volt ugyan, de anglikán papként és fényképészként is ismerték. Az Alice csodáiról szóló történeteket pedig eredetileg három 10 év körüli lánytestvérnek kezdte mesélni egy közös kirándulásuk alkalmával, akik közül az egyiket Alicenek hívták.

Hogyan követi a rendezői koncepciót a látvány?

A történet groteskságát az adja, hogy a szereplők és a helyszínek hasonlítanak ugyan a való világra, apró részleteiket tekintve azonban eltérnek attól. Ennek a másságnak a megjelenítését fekete-fehér színek használatával képzeljük el. Aliz sárga szoknyáját leszámítva, aki a realitáshoz kötődő egyetlen figura ebben az álomszerű zűrzavarban, az összes jelmez és díszletelem fehér színű, fekete kontúrral kiegészítve. Az így karikatúrákká váló mesehősök egy mesekönyv illusztrációira emlékeztetnek.

A fehér szín jelentésén túl fontos funkciót is ellát. Vetítési felületté válik azokban a helyzetekben, amikor az álomszerű hangulatot szeretnénk még jobban elemelni. Természetesen nem az a cél, hogy a vetítés a színpadi hatást helyettesítse, feladata az illúziókeltés megsegítése, az atmoszférateremtés megerősítése. Aki esetleg látta a 2012-ben bemutatott *Boldog képek* című előadásomat, melyben hasonló technikával dolgoztunk, könnyebben el tudja képzelni, amiről most beszélek.

A színészi játékot is stilizáltan kell elképzelni?

Pontosan. Az Alizt alakító *Hell Krisztinán* kívül minden színész több szerepben is feltűnik, melyek hol egész alakos jelenlétet, hol bábmozgatást igényelnek. Bábos módon gondolkodom akkor is, amikor „élő szereplőként” instruálok a színészeket. Ez legszembeütőbben a karakteres, stilizált mozgásban jelenik meg, melynek megvalósításában *Juhász Anikó* koreográfus munkája jelent nagy segítséget. Az előadás zenei világa bizarr énekeivel, furcsa hangeffektusaival színezve szintén ezt a szürreális hatást erősíti. *Bakos Árpád* zeneszerzővel már régóta ismerjük egymást, sok közös munkánk született, többek között, amit a debreceni közönség is láthatott, a *Mátyás kerál neve napja*, valamint a *Tótágas* című előadások.

A színészekre tehát összetett feladat hárul, mindenki megtalálja benne a kihívást.

Milyen korosztálynak szánod az előadást?

A nagyóvodás és kisiskolás korú gyerekeket célozzuk meg, de azt gondolom, hogy a kisebbeket is képes lesz elvarázsolni az előadás. Biztos vagyok abban, hogy az érdekes képi világ, amit kitaláltunk, hatással lesz rájuk, még ha esetleg a történetet nem is tudják maradéktalanul végigkövetni.

Egy szabadúszó szabadsága

- interjú Hannus Zoltánnal -

Színpadon gurgulázva kacagni nem olyan egyszerű. Szívből kell jönnie ahhoz, hogy nevetésre bírja azt, aki hallja. HANNUS ZOLTÁN képes erre. Aki megnézi az *Alíz, a lány, aki követte a fehér nyuszt* című előadást a bábszínházunkban, az sokáig emlékezni fog majd az általa alakított Füligszáj macska hahotázására.

Mielőtt leültem veled beszélgetni, megkérdeztem a kollégákat, hogy mi az, ami veled kapcsolatban a leghamarabb eszükbe jut. Tulajdonképpen mindannyian ugyanazokat mondták: a jellegzetes nevetés, figyelmesség, óvatosság. Most téged kérdezlek, szerinted milyen Hannus Zoltán?

Nem tudom, mit mondhatnék... Nem fektetek abba energiát, hogy valamilyennek lássanak, hogy megfeleljek valaminek vagy valakinek. Fontosabbnak tartom azt, hogy újként bekerülve egy társulatba minél hamarabb jó kapcsolatot alakítsak ki a kollégákkal.

Nem általában vagyok valamilyen, hanem a cselekedeteimben, ezért úgy gondolom, hogy a másokra való odafigyelésben, a feljűk gyakorolt gesztusokban tudok megmutatkozni.

Hogyan kerültél a színészi pályára?

Véletlenül. Általános iskolás koromban a szünetekben előszeretettel parodizáltam a tanárokat. Meglátta ezt egyszer a színjátszókör-vezető, és elhívott egy készülő előadásába. Így kezdődött. Dráma tagozatos középiskolásként már nem volt kérdés, hogy ez az én utam. Érettségi után, halogató ember lévén hat éven keresztül nem mentem el felvételizni a Színművészetre, huszonnégy éves múltam, a felvételi korhatárt már átléptem, amikor végül rávettem magam. Nem jött össze, de nem is igen bántam, akkor már több különböző amatőr társulatnál, vidéki és fővárosi színháznál – például a Pinceszínháznál – játszottam. Közben elvégeztem az Arany János Színház stúdióját és egy másik, független színiiskolát is, egyszóval dolgoztam.

A pályád alatt eddig a leghosszabb időt a független színházként működő Stúdió K-nál töltötted. Milyen volt az a pár év?

Harmincéves lehettem, amikor egy amatőr csapattal részt vettem egy fesztiválon. Fodor Tamás, aki a zsűri egyik tagja volt, felfigyelt rám, és meghívott az általa vezetett Stúdió K-ba, ahol 15 évet töltöttem. Műhelymunkaszerűen dolgoztunk, ami azt jelentette, hogy az a 6-7 ember, aki akkoriban a társulatot alkotta, folyamatosan együtt volt.

Néhány vendégszereplést leszámítva nemigen volt lehetőségem máshol játszani, a korábbi munkakapcsolataim lassan elkoptak. Függetlenné váltunk akkora apparátussal, mint a hivatásos intézmények, ellenben repertoárszínházként ugyanazokat a feladatokat láttuk el. Egy színész mindamelltt, hogy játszott, azt csinálta, amire épp szükség volt, ha kellett díszletet festett, vagy akár pakolt.

Szabadúszóként járod évek óta a színházakat, bábszínházakat. Mikor és miért választottad ezt az életformát?

Három évvel ezelőtt döntöttem úgy, hogy szabadúszó leszek. Amit reméltem, – szabadságot, új embereket, más környezetet, új munkamódszert – azt mind megkaptam, ha anyagi értelemben talán bizonytalanabb is lett a helyzetem. Ennek azonban mostantól vége, a jövő évtől ugyanis leszerződtem a Budapest Bábszínházhoz. Bizonyos szempontból örülök, hogy így alakult, de azért van bennem némi félelem.

Mitől félsz?

Attól, hogy elveszítem a szabadságomat, szorongok attól, hogy hogyan fogom tudni ezt az irtatlan nagy hierarchikus intézményt megszokni, és félek attól, hogy elveszítem az eddigi kapcsolataimat, nem fognak többet máshonnan keresni. Ugyanakkor pedig azért is fontos ez a nyugodtabb életforma, mert így nagyobb eséllyel tudom végezni a Színművészeti Egyetemen megkezdett hároméves tanulmányomat a drámainstruktor szakon. Erre a közeljövőben életbe lépő előadó művészeti törvény által teremtett új jogi környezet miatt van szükség. Meg kell növelni a pályán maradás, és egy majdani „nyugdíjas állás” esélyeit, még akkor is, ha most erre nem szívesen gondolok, és legszívesebben még nem kötném le magam ezért.

Milyen színházaknál fordultál meg az elmúlt három évben?

Szabadúszóként az első munkám a szombathelyi Mesebolt Bábszínház és a Kőszegi Várszínház közös nyári produkciója volt, a *Csillagvitéz* Harangi Mária rendezésében, aztán a győri Vaskakas Bábszínházban dolgoztam, a Bereczki Csilla rendezte *Piroska és a farkas* előadásban, ezt követte egy szerep a budapesti RS9-ben, aztán Bartal Kiss Ritával hoztuk létre a *Szemenszedett mese* c. független bábelőadást, melyet azóta se igen tudunk játszani elfoglaltságaink miatt. 2012-től többnyire a Mesebolt Bábszínházban voltak munkáim: *A gyáva kistigris* (r.: Kovács Petra), *Akárki* (r.: Veres Andris), *Felbukkan egy szombóc* (r.: Kuthy Ágnes). A legutóbbi munkám pedig az *Aliz* volt Debrecenben.

Miért épp a bábszínházak felé nyitottál?

Egy barátom tanácsára. Én magam nem valószínű, hogy próbálkoztam volna csak úgy. A Stúdió K-ban több bábos előadást is készítettünk, de annak ellenére, hogy sikereket értünk el, soha nem tudtam, hanyadán állunk a bábos szakmával. Barátom tanácsát követve vettem azért a bátorságot, és írtam egy-két e-mailt, melyekkel aztán sikerült is felkeltenem néhány bábszínház igazgatójának az érdeklődését.

Játszottál felnőtt és gyerekelőadásban egyaránt, bábmozgatóként és „élőszereplőként” is helyt kellett állnod. Máshogy kell-e játszani a gyerekeknek, mint a felnőtteknek? Van-e kedvenc szereped?

Mivel sok különböző műfajú előadásban játszottam már, ezért nehéz megmondani, hogy melyik a legkedvesebb. Függetlenül attól, hogy kinek játszom, a megformált figurának ugyanolyan árnyaltnak és életszerűnek kell lennie. Az alapvető különbség szerintem egy gyerek- és egy felnőttelőadás között a néző háttértudása.

Mindenképpen figyelembe kell azt venni, hogy egy gyereknek csekély ismerete van a világról, nincs referenciája a dolgokról, ezért nem is lehet ezekre hivatkozni egy előadásban. A felnőtteknek játszott színdarabok figurái viszont már tartalmazhatnak olyan tudást, amire egy felnőtt ráismer.

Tanítasz is, ha jól tudom.

Alkalmoszerűen már korábban is vezettem gyerekszínházi csoportokat, de amire most te utalsz, az egy TÁMOP-os pályázat, melynek keretében egy általános iskolában alsó tagozatosoknak fejlesztő szakköröket tartok, felső tagozatosoknak pedig színházi köröket. Voltak félelmeim azzal kapcsolatban, hogy fogok 25 gyerekkel dolgozni, de miután együtt sikereket értünk el, ez oldódott. Úgy érzem, szeretnek és elfogadnak.

Vannak terveid?

Nem szeretnék többet, minthogy jól foglalkoztatott színész legyek, és ez a mostani viszonyokat tekintve, a színészek kiszolgáltatottságát látva, azt hiszem, nem is olyan kis óhaj.

Sokféle dallamot fújva

Interjú Éles Gergővel

Zenél, filmet rendez, ír, népi fazekasságot oktat... íme, néhány annak a 25 éves fiatalembernek az érdeklődési köréből, aki játszószínházunkban zenei közreműködőként vesz részt *A titok* című interaktív bábos kamarajátékban.

Milyen gyerek voltál?

Teljesen máshogy néztem ki, mint most. Rövid hajam volt és szemüveget hordtam, Harry Potterre hasonlítottam leginkább. Sokat írtam, főleg verseket és novellákat. Zárkózottabb és csendesebb is voltam. Azóta megtanultam, hogy nem a külső elvárásoknak kell megfelelni, hanem annak, amit az ember belső világa szerint jónak tart.

Honnan gyökerezik a népi világ iránti érdeklődésed?

Kamasz koromban kezdődött. Egyszer csak elkezdett érdekelni a régi hagyományos világ, ezen belül is a zene, mese, és díszítő művészet. A családtagjaim közül korábban senkit sem foglalkoztatott ilyen mélyen ez a téma, ezért fogalmam sincs honnan jött. Később az egyetemen néprajzot hallgattam, ahol azon túl, hogy az elméletet megtanultuk, néhány évfolyamtársammal megpróbáltuk feleleveníteni és

újraélni népi hagyományainkat. Karácsony közeledtével például betlehemes csoportot szerveztem, akikkel iskolákban, óvodákban is felléptünk. Mostanában a népi fazekasság, különösen a pipák készítése érdekel leginkább. Elvégeztem Nádudvaron a népi fazekas szakot, de egyelőre nincsenek komolyabb terveim a szakmában, tanítok, és ez épp elég.

Mikor kezdte népzenevel foglalkozni?

Zenevel már általános iskolás korom óta foglalkozom. Klarinétozni és szaxofonozni zeneiskolában tanultam, érettségi idején ez abbamaradt. A népzenevel egyetemista koromban kerültem közelebbi kapcsolatba, amikor a betlehemezés miatt furulyán és dudán kezdtem játszani. E két hangszert és ezen kívül a basszusgitározást is autodidakta módon sajátítottam el.

Mesélj egy kicsit azokról a zenekarokról, melyekben megfordultál!

Két együttesben is érintett vagyok, illetve voltam.

Az egyik a *Bordó Sárkány Régi Zene Rend*, akikkel különböző népek és a középkor zenei stílusjegyeiből, dallamvilágából játszottunk olykor saját szerzeményeket is. Hamar kiderült azonban, hogy nem tudok azonosulni azzal a világias zenei törekvéssel, ami az utóbbi időben

jellemezte az együttest, ezért jobbnak láttam, ha kilépek.

A *Sugalló* zenekar, aminek már évek óta tagja vagyok kisebb megszakítással, a csángó kultúra zenei anyagából merít. Javarást táncházakban játszunk, nyáron adódnak kisebb-nagyobb önálló koncertek. Még egyetemista voltam, épphogy elkezdtem furulyázni, amikor az együttesbe hívtak. Két-három évnek kellett eltelnie, mire úgy éreztem, hogy kellő magabiztossággal tudom a kezembe venni a hangszert. Hallás után tanulok, de a huszadik alkalommal játszott dallamba már biztos, hogy belecsempészek egyedi motívumokat is. A zenélésnek nem a technikai része, hanem az üzenetértéke érdekel. Régebben büntudattal formáltam magamra ezeket a dallamokat, ma már tudatosan teszem, mert a hagyományörzésen, átörökítésen túl valami újat is szeretnék teremteni.

Volt korábban kapcsolatod színházzal, bábszínházzal?

A debreceni Ady Endre Gimnáziumban végeztem, ahol – bár nem drámás osztályba jártam – dráma- és táncóráink egyaránt voltak. Minden érdekelt akkoriban a színházzal kapcsolatban, de bátorságom soha nem volt igazán hozzá. A bábozás mindig vonzott, egyszer még egy bábcsoportot is alapítottam az érettségi után, de nem volt hosszú életű.

Zenei közreműködőként már korábban részt vettem bábélműsorokban, gólyalábas produkciókban, utcaszínházi fesztiválokon, úgyhogy nem volt teljesen ismeretlen az a fajta munka, amire a Vojtinában felkértek.

Milyen terveid vannak?

Sok minden foglalkoztat. A diplomám megszerzéséhez szeretnék angolból felsőfokú nyelvvizsgát tenni, azután talán a pedagógia irányába kalandoznék. Nagyon szeretem az állatokat, ezért elkezdtem egy vadgazda képző tanfolyamot, amit hamarosan befejezek. Középiskolás koromban próbálkoztam filmrendezéssel, ez újra nagy álmom lett. Konkrét terveim is vannak ezzel kapcsolatban. Egy dokumentarista jellegű játékfilmben gondolkozom, ami a saját belső béke kereséséről, a világban való helyünk megtalálásáról szólna, de ez egyelőre maradjon „titok”...

Gyerekelőadások és ehhez kapcsolódó szakmai beszélgetés a VII. Deszka Fesztiválon

Február 28. – március 4. között kerül megrendezésre a kortárs magyar drámák egyetlen hazai találkozója a VII. DESZKA Fesztivál, melyen az Aliz, a lány, aki követte a fehér nyuszt című előadásunk is szerepel.

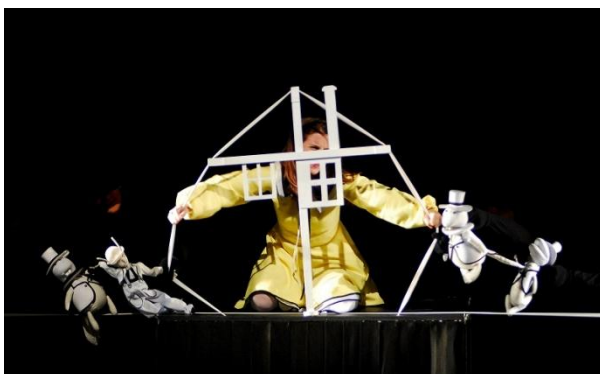
A DESZKA Fesztivál a kortárs magyar drámaírók „érdekvédelmi” szövetsége, a Drámaírói Kerekasztal kezdeményezésére jött létre 2006-ban. A fesztiválon idén kilenc új kortárs drámából készült előadást láthat a közönség. A programban a 100 éve született Weöres Sándor életművének színházi szeletét bemutató konferencia, több szakmai beszélgetés, filmvetítés, közönségtalálkozó és felolvasószínházi előadás is szerepel – tudjuk meg a Csokonai Színház honlapjáról.

Immár negyedik alkalommal gyerekelőadások is részt vesznek a találkozón, melynek idén is vendégei leszünk.

A fesztiválon látható gyerekelőadások:

Aliz, a lány, aki követte a fehér nyuszt

(Lewis Carroll meséjét színpadra alkalmazta Végh Ildikó)

Időpont: február 28. (csütörtök) 10 és 14 órától

Helyszín: Vojtina Bábszínház

Az előadás leírása: Nem lehetetlen megtanulni az egyszeregyet, de mindenesetre megnehezíti a dolgot, ha a tanulás közben egyszer csak a semmiből felbukkan egy fehér nyúl cylinderrel a fején. Alizt nem is érdekli többet a számtan, a fehér nyúl nyomába ered, és ekkor kezdődnek csak az

igazi kalandok. Hirtelen az egész világ, még Aliz is, tótágast áll. Ebben a felborult világban minden lehetséges, itt a hernyó pipázik és állandóan ellenkezik, a síró gyerek malaccá változik, Április Bolondja folyton uzsonnázik, a vombat énekel, a királynő lenyakaz, a macska meg csak nevet az egészen.

Az előadás ajánlott életkora: 4 éves kortól

**Erdős Virág:
Pimparé és Vakvarjúcska**

Mesés-táncos-zenés párválasztó a *dunaiújvárosi Bartók Kamaraszínház* előadásában.

Időpont: március 1. (péntek) 15 órától

Helyszín: Csokonai Színház, nagyszínpad

Az előadás leírása: Pimparé királykisasszonyt szülei férjhez akarják adni, mert kiürült a kincstár, és a királyi udvar csödben van. Jönnek is a kérők szép sorjában, de ő elutasítja őket, hiszen nem szülői önkény hatására, hanem szerelemből akar férjhez menni.

A Pimparé és Vakvarjúcska lírai történet a szerelemtől, a másik elfogadásáról, a felnőtté válásról, és az önzetlenségről. Az elkényeztetett királykisasszony el sem tudja képzelni a hozzá illő párt. A sors és az élet azonban kiszámíthatatlan, így hősnőnk a legváratlanabb módon talál rá az igazira. A történet klasszikus mesei motívumokat, utalásokat, karaktereket használ, és ezeket helyezi a modern kor élethelyzeteibe. A verses mesejáték nagyszerűen ábrázolja az emberi erényeket és gyarlóságokat, közben a legfiatalabbak számára is követhető és élvezhető.

Az előadás ajánlott életkora: 6 éves kortól

Bővebb információ: <http://www.bartokszinhaz.hu/>

A fesztivál ideje alatt bábszínházunkban nem csak saját előadás lesz látható. **Március 2-án 18 órától** tekinthető meg nagyszínpadunkon **Podmaniczky Szilárd: A fenyegetett gyilkos anatómiája** című felnőtteknek szóló előadás a budapesti **RS9 Színház** játékában. Az érdeklődők 17.15-től részt vehetnek egy az alkotókkal közös ráhangoló beszélgetésen is, melynek helyszínül szintén bábszínházunk szolgál.

Az előadásokon túl a fesztivál szakmai beszélgetéseibe is bekapcsolódunk. **Tradíció és modernitás a mai magyar bábművészetben** címmel Láposi Terka, játszószínházunk művészeti vezetője szólítja meg a hazai gyerekelőadások neves alkotóit a **Vojtina Bábszínház játszószínházának termében március 1-én, pénteken 16.30 - tól**. A beszélgetés résztvevői: Bartal Kiss Rita, Kuthy Ágnes, Grosschmid Erik, Gimesi Dóra, Fige Attila, Miareczky Edit.

A szakmai beszélgetést követően **Tömöry Márta: Mikor a bábok még Istenek voltak** című könyvének bemutatójára kerül sor.

Sok szeretettel várjuk az érdeklődőket!

Gondolunk Rátok díj

2012. december 14-én adventi ünnepség keretében került átadásra a Leukémiás Gyermekekért Alapítvány által ez évben alapított „Gondolunk Rátok” díj, melyet első alkalommal Asbóth Anikó, a Vojtina Bábszínház igazgatónöje vehetett át, a Leukémiás Gyermekekért Alapítvánnyal való több éves együttműködésért.

E kitüntető plakettet olyan magánszemély vagy szervezet részére adományozza az Alapítvány, aki tetteivel, példamutatásával, empátiájával segíti az Alapítvány munkáját, ezáltal a Debrecenben kezelt vagy kezelés alatt álló leukémiás, daganatos gyermekek gyógyulását.

A „Gondolunk Rátok” díjat első alkalommal **Asbóth Anikó**, a Vojtina Bábszínház igazgatónöje vehette át, a Leukémiás Gyermekekért Alapítvánnyal való több éves együttműködésért, mellyel követendő példát állít mindannyiunk elé megértő támogatás, tenni akarás, empátia és kapcsolatépítés terén egyaránt. A díj odaítélése egyúttal jelzi az alapítvány abbéli szándékát, hogy tudatosítsuk a megye és a régió lakosságában, hogy a segítség számos formát ölthet, nem kizárólag pénzadománnyal támogathatják a civil szervezeteket. Ehhez azonban elsősorban a segítő szándék megszületésére és odafigyelésre van szükség.

Az elismeréssel szeretnénk felhívni a figyelmet arra, hogy a leukémiás, daganatos gyermekek gyógyulásának alapvető feltételei természetesen adóttak a Gyermekhematológiai-onkológiai Tanszéken, de a hosszas és sokszor kimerítő, fájdalmas kezelés komplex támogatást igényel. A Leukémiás Gyermekekért Alapítvány elsődleges célja a kezelés körülményeinek javítása minden lehetséges eszközzel. Ehhez nyújt folyamatos, tartalmas segítséget a Vojtina Bábszínház és vezetője, Asbóth Anikó, hiszen a Bábszínház lehetőséget biztosít a kezelés alatt álló gyermekek számára a Bábszínház látogatására, kikapcsolódásra, az Alapítvány népszerűsítésére, s bekapcsolódnak a gyermekek számára fontos rendezvényeikbe.

A díjátadó ünnepséget a Debreceni Egyetem Gyermekgyógyászati Intézet Gyermekhematológiai-onkológiai Tanszéken kezelés alatt álló és gyógyult gyermekek adventi műsora tette még színesebbé. A rendezvényen meghívottként részt vettek a Tanszéken folyó munkát közvetlenül segítő Leukémiás Gyermekekért Alapítvány kiemelt támogatói.

Rajzpályázat

A legújabb Varázsceruza pályázatunkat Lewis Caroll Aliz Csodaországban című meséje hívta életre, melyet februárra varázsolunk színpadunkra. Aliz Csodaországban találkozik többek között egy fehér nyúllal, egy óriási hernyóval, a bolond kalapossal, a szívkirálynővel, óriásira nő vagy éppen picikére zsugorodik.

Ezúttal arra vagyunk kíváncsiak, hogy a Ti Csodaországotok vajon hogyan is néz ki. Kik élnek ott? Mit csinálnak? Mi történik velük? Kérünk benneteket, hogy ragadjatok ecsetet, ceruzát és rajzoljátok le nekünk **2013. február 8-ig!** Alkotásaitokat személyesen vagy postai úton juttathatjátok el a Vojtina Bábszínházba (4026 Debrecen, Kálvin tér 13.). Képeitek hátoldalára ne felejtsetek el ráírni **a saját neveteket, életkorotokat, címeteket, iskolátok nevét és címét, otthoni telefonszámotokat** vagy egyéb elérhetőségeket, illetve a rajzpályázat címét:

Az én Csodaországom

Képeitek közül *Hell Krisztina* és *Hannus Zoltán* bábszínészek választják majd ki a számukra legkedvesebbeket. A kiválasztott képek alkotóinak jutalma egy 3 fős családi belépő az Aliz Csodaországban március 3-ai (vasárnap) 10 órakor kezdődő előadására, valamint egy az előadásról készült fotó, melyet az alkotók és a színészek aláírásukkal látnak el.

Jókedvű rajzolást kívánunk!